

[Aksel Møller.]

modsatninger inden for regeringspartierne, så siger han ikke dermed noget, som vi andre ikke er klar over, men han siger noget til befolkningen, som er vigtigt, og han siger noget til tinget om, hvor liden betydning åbningstalen og debatten om den under sådanne vilkår får. For hvis debatten om åbningstalen er en debat om formler, som skal dække over modsætninger inden for regeringen, er der ikke andet at gøre, hvis man vil se regeringens politik, end at afvente fremsættelsen af de konkrete lovforslag, og i den udstrækning, man anerkender dette, gør man debatten om åbningstalen, som er foreskrevet i grundloven, til en tommere forestilling, end den egentlig har været tænkt.

Den højtærede statsminister fandt dog anledning til i sine sidste bemærkninger at spørge, hvor klogt det nu var at drage den afklaring i tvivl, som han mente åbningstalen rummede med hensyn til stillingen i udenrigspolitik og forsvarspolitik. Må jeg minde den højtærede statsminister om, hvordan denne tvivl opstod, nemlig ved, at den højtærede statsministers organ her i byen, Social-Demokraten, fremhævede den lykkelige enighed, der lyste ud af åbningstalen på dette område, så stærkt, at man ærlig talt ikke kan fortænke nogen i, at de ligesom trængte til at få den bekræftet. Den blev ikke bekræftet, og den ærede ordfører for det radikale venstre har efter min mening ikke set noget som helst nyt i det, åbningstalen indeholder herom. Lad os lige så godt få det fastslået fremfor at leve på en illusion om, at der er sket noget her, hvis der ikke er det.

Den højtærede statsminister spurgte mig endvidere, om jeg da, når jeg talte om borgfred, ønskede faste priser, regulerede markeder og planøkonomi ført ud i, jeg kunne næsten forstå alle enkeltheder. I sommer gennemførte regeringspartierne en udbyttebegrænsningslov og skærpede den gældende prislov, og med disse to love har, så vidt jeg kan se, den høje regering skabt muligheder for, at en borgfred skulle kunne gennemføres, uden at nogen kunne føle deres personlige interesse gået for nær. Det er det, jeg har villet henlede opmærksomheden på. Jeg tror i det hele taget, det ville være overmåde interessant at få at

vide, om regeringen har i sinde at foretage sig noget på dette område, især efter at det ærede medlem hr. A. C. Normann har fremsat en radikal plan derom.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg skal ikke gå videre med hensyn til det sidste spørgsmål, det ærede medlem var inde på. Jeg tror nok, at det er så stort, at sagen ikke egner sig til at blive behandlet på en måde som den, der anvendes netop i dette øjeblik.

Regeringens udenrigspolitik er udtrykt i åbningstalen. Den er klart tilkendegivet over for landet og over for udlandet og bør ikke underkastes nogen tvivl.

Jeg skal uden videre erkende, at der må være uklare momenter vedrørende adskillige lovforslag, som kommer. Lad os slås om dem eller diskutere dem eller samarbejde om dem, når de kommer til at foreligge her i salen. Jeg erkender uden videre, at på disse punkter må vi forbeholde os endnu nogen tid til en gennemarbejdelse af stoffet.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg har på min fraværende partikammerats vegne stillet en del spørgsmål, som naturligt hører hjemme under denne debat, og jeg havde ventet, at statsministeren i hvert fald ville besvare spørgsmålet om den tyske gæld. Jeg synes, statsministeren burde have brugt sin tid til at besvare det spørgsmål fremfor til at fundere over, hvorfor jeg har taget ordet og holdt den tale, jeg holdt. Jeg tog ordet og fremførte de synspunkter, som min partikammerat havde gjort gældende, og de bemærkninger, som jeg tror han ville have fremført ved denne anledning. Derfor forekommer det mig så meget mere mærkeligt, at statsministeren ikke svarer på de direkte spørgsmål, men endda går uden om dem to gange.

Hvad nu beskæftigelsen og produktionen angår, er det mig såre velbekendt, at der i statsministerens redegørelse står, at dette er et centralt punkt. Det er ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, om man skaffer mere beskæftigelse; det er ikke sket. Hvad nytter det, man øger produktionen, hvis beskæftigelsen holdes nede? Landbruget skyder arbejdskraften fra sig, når produktionen forøges, industrien kan dårlig